

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDINGEN.

Prijs per regel fr. 1.60
Tuschen Allerlei in Provincie fr. 3.00
Vonnissen en doodsberichten fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
Elke regel meer fr. 0.75
Voor meer dan één inlassing, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEE
(Naam. Maatsch.)
HOEK DER REGTERENWAT.
(STeenderpoort).
TONGEREN
Postleeks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centimes het nummer.

Alle inzendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Nieuw Mengelwerk

Wij roepen de aandacht onzer lezers op het nieuwe mengelwerk, dat wij heden in ons blad beginnen.

De Kapitein van de Kansas

en is een zeer boeiend verhaal dat de aandacht onzer lezers en lezeressen in hooge mate zal in spanning houden.

De nieuwe Automobieltaks

DE TAKS VAN 20 PER CENT OP HET VERVOER BOVEN DE 20 KILOMETER.

VRACHTVOERDEERS OPGEPAST : HET BESLUIT IS REEDS VAN KRACHT.

Het Staatsblad van 1 October heeft ons, het Koninklijk Besluit betreffende de automobieltaks van 20 per cent op het koopvervoer boven de 20 kilometer atgekondigd. Deze taks is dus van nu af verschuldigd. De vrachtovervoerdiensten op te passen dat zij met het Besluit in regel zijn, want de minste overtreding wordt met zware boeten gestraft. Het is zelfs opvallend hoe er in dit Besluit met aandrang wordt gedreigd met boeten van 500 frank.

Laat ons hier vooraf nog ons spijt uitspreken over de voortvarendheid van de regering in de toepassing van deze taks. Iedereen weet hoe het vraagstuk van het autobevorderen in België gesteld wordt, en met welke zware taken dit vervoer reeds belast is, bijvoorbeeld dat de automobielbelastingen honderden miljoenen meer openbrengen dan er noodig is om de wegenin- en uitgaven te dekken. Met al de belanghebbenden hadden wij dan ook de hoop gekoesterd dat de regering er nog eens rijpelijk zou over nadenken, alvorens deze nieuwe taks op zulk hoog peil toe te passen.

VRACHTBRIEVEN.

Het koopvervoer per automobiel wordt nu onderworpen aan dezelfde formaliteiten als het vervoer per spoorweg. Elk pakje moet zijn vrachtbrief hebben ! Dit wordt in het Besluit, als volgt bepaald :

« Ieder vervoer van koopwaren of van andere roerende voorwerpen, gedaan per baan door middel van motorvoertuig, voor rekening van derden, moet begeleid zijn van een vrachtbrief voor elke bestemming der koopwaren.

De vrachtbrief duidt aan de plaats en den datum der verzending, de plaats der bestemming, den naam en het adres van den vervoerder en van den persoon voor wiens rekening het vervoer gedaan wordt, den aard, het gewicht of den inhoud der te vervoeren voorwerpen, het aantal en het bijzonder merk der coli. Geldt het een vervoer gedaan door een in den vreemde gevestigden vervoerder, zoo vermeldt de brief, behalve den naam en het adres van den aansprakelijken vertegenwoordiger, den prijs van het vervoer, alsmede de afstanden te doorloopen respectievelijk in België en in het buitenland.

Het gemis aan vrachtbrief wordt gestraft met eene boete van 500 frank ten laste van den vervoerder. Zelfde straf is van toepassing in geval bedoeld bezwaart onjuiste of onvolledige meldingen bevat ».

Bijgevolg moet de vrachtovervoerder beginnen met vrachtbrieven te laten drukken. En dat kost geld. Of zou de fiskaaladministratie soms die vrachtbrieven op hare kosten laten drukken ? Daar zal wel geen kwestie van zijn, zoodat de vrachtovervoerder zelf die uitgaven zal moeten doen. Wie moet die vrachtbrieven invullen ? Eigenlijk de klant, doch men weet bij ondervinding dat deze er moeilijk wijs uit geraakt en dit karweiende dan ook aan den vrachtovervoerder zal over laten. Deze zal dus verplicht zijn er een bijzonder verzendingsakkoord op na te houden, en misschien wel een klerk in dienst nemen, want er zijn nog andere formaliteiten te vervullen en geschriften in regel te houden.

HET VRACHTBOEK.

Inderaad, het is nog niet voldoende dat elk pakje moet vergezeld zijn van een vrachtbrief. De vrachtovervoerder moet ook een « vrachtboek » houden ! Daarover zegt het Besluit :

« Ieder persoon die, voor rekening van derden, enig vervoer van koopwaren doet per baan door middel van een motorvoertuig, is gehouden, op straf eener boete van 500 frank, aan boord van dit voertuig een register te hebben gezegd « vrachtboek », waarin beknopt herhaald worden, voor elk vervoer en alvorens dit te beginnen, de verklaringen die de vrachtbrieven moeten inhouden.

Er wordt eene boete van 500 frank voortien, voor alle verzending van koopwaren niet ingeschreven, of laattijdig, onjuist

of onvolledig in bedoeld register ingeschreven overminderd de wegens gemis aan betaling der verschuldigde taks voortien, straf.

Op straf eener boete van 10 frank per inbreuk, moet het register voldoen aan de volgende vereischten : Het houdt, bovenop, den naam en het adres van den vervoerder, met uitdrukkelijke melding van het land waar die vervoerder gevestigd is en, zoo de vervoerder in het buitenland gevestigd is, den naam en het adres van den aansprakelijken vertegenwoordiger, ingeschreven onder den naam van den vervoerder. Het register wordt genummerd en gewaarmerkt door den belanghebbende, die, in volle letters, op het eerste blad, het aantal folios van het register vermeldt. De inschrijvingen dienen erin gedaan te worden zonder schrapping, wij noch tusschenruimte.

Gezegd register wordt als onbestaand geacht zoo het niet, vooraf, onderworpen werd aan het visa van den controleur der overdrachtstaks van het ambtsgebied waar de vervoerder gevestigd is.

Nogmaals : wie moet die registers betalen ? Zal de fiskaal ze kosteloos afleveren ? Geen kwestie van ! De vrachtovervoerder mag weers eene deze uitgaven dragen. En alvorens zulk register in gebruik te nemen, moet hij er mee naar den controleur der belastingen loopen, om het te laten visceeren. En dan moet de vrachtovervoerder zorgen dat hij in dit boek geene vergissingen begaat : hij mag geen schrappingen doen, hij mag geen wijf laten tusschen de regels, enz. Men ziet wel dat de vrachtovervoerder op den duur zal verplicht zijn er een bediende op na te houden.

Bovendien moet de vrachtovervoerder verplicht alle zes maanden een nieuw register te koop, want het Besluit zegt :

« Het vrachtboek dient afgesloten te worden, op straf eener boete van 500 frank, uit dien hoofde zes maanden te rekenen van den dag waarop het voor de eerste maal gebezigd werd ; het moet, onder dezelfde sanctie, den dag zijner afsluiting, nergegeld worden bij de archieven van den vervoerder ».

KONTROLE LANGS DE BAAN.

Men vraagt zich af hoe de fiskaal gaat controleeren dat een vrachtovervoerder in orde is. Het Besluit zegt daarover :

« Op straf eener boete van 500 frank hoeven de vrachtbrieven en het register namelijk in den loop van het vervoer, medegedeeld te worden op elk aankoop der agenten van het Ministerie van Financien, van het Ministerie van Vervoer en van de Rijks-wacht. De weigering wordt vastgesteld bij proces-verbaal van den werkenden agent ».

Bijgevolg moet de vervoerder altijd de vrachtbrieven en het vrachtboek in zijn automokom meevoeren, want onderweg kan er op 't onverwachten een fiskaalagent ergens uit de graach of van achter een boom opdrukken !

Er zal dus een « vliegende brigade » controleurs moeten ingericht worden. Weeral eenige nieuwe postjes van Staatsambten bij !

Het Besluit bevat verder nog eenige bepalingen voor de vrachtovervoerdiensten, die in het buitenland gevestigd zijn, en die goederen op Belgisch gransgebied vervoeren.

De Belgische vrachtovervoerdiensten, die koopwaren vervoeren naar het buitenland, betalen de taks voor den afstand op Belgisch gransgebied.

IN DEN MINISTERAARD.

Woensdag had eene vergadering plaats van den Ministeraard. Daar werd, onder andere, ook gesproken over de taks op het vervoer. De officieele mededeeling, die, na afloop der vergadering verstrekt werd, zegt daarover :

« De Raad onderzocht de door de belanghebbenden geopperde bezwaren aangaande de belasting op de motorvoertuigen. Daar de toepassing van bedoelde wet tot moeilijkheden aanleiding gaf, is de Raad de meening toegestaan dat, den wetgever, die ter zake allen bevoegd is, moet worden voorgesteld er amendementen aan toe te brengen. De toepassingsmodaliteiten laten, nu reeds, toe een aandachtig onderzoek in te zetten, ten einde de geponde bezwaren in te willigen ».

Met andere woorden : een besluitwet kan nu de volmachtenperiode verstreken is, alleen door de Kamer herzien worden en de regering zal de inwilliging van de geponde klachten in de hand werken door zelf een wetsontwerp in te dienen.

Inmiddels zijn Woensdag toepassings-maatregelen goedgekeurd, die nu reeds toelaten eene verzachting aan de taks toe te brengen.

welke den naam van Duitsland dragen zou en die ten slotte zou zijn samengesteld uit de Vlaamse en de Franse, en de gedeelte van Noord-Frankrijk, evenals uit Holland.

Wat de beweging op zichzelf betreft, iedere Vlaming weet wat zij waard is. Zoo weinig ernstig wordt zij opgenomen, dat zelfs de opening van het « Groene Huis » te Gent ongemerkt zou hebben plaats gehad, ware het niet geweest dat de socialist, welke in de Verdinasos eene zekere kopij meenen te herkennen der Hitlerbeweging in Duitsland, zich roerden.

Dit heeft aanleiding gegeven tot heel wat opstootjes en het ingrijpen der politie. Zaterdag avond had de politie een inval gedaan in de « kazerne » om er de « maktrakk » weg te halen en, om de weerschijn gelijc te houden, was de politie ook gaan ruizemuizen in de lokalen van de andere gewapende of militair gedrilde partijen.

Dit is niet meer dan billijk ; wij gevoelen waarrachtig geen sympathie voor de Vlaamse extremisten die in ons land de Hitleraansehe methoden na-apen en wij voelen er evenmin voor dezelfde die hier Fascist willen spelen.

Al die kwajongensstreken, die op een gegeven oogenblik tot afkeurenwaardige gevolgen kunnen leiden, zijn te veroordeelen, om het even door wie zij worden ingebracht en wie ze met politieke doeleinden aanwendt.

De socialistische gazetten bejeveren zich om te bewijzen dat er een onderscheid bestaat tusschen de Dinsos en de Roode Verwachters met hunne partij.

De eerste, zoo luidt het in hun evangelie, helpen de macht te veroveren om onze democratische instellingen omver te werpen, zoodat ook, volgens hen het doel is van de mannen der Legion Nationale :

« De Roode Verwachters draagtenge hebben enkel ten doel de socialistische instellingen te beschermen.

De socialistische gazetten vinden dit onderscheid essentieel. Met den besten wil van de wereld wil ons dit niet in den kop. Het gezag in ons land heeft hoegenaamd geen partij-instellingen van welken aard ook te kennen en mag bijgevoel niet dulden dat eenheden zich vormen en wapenen om ze te beschermen.

De Staat mag noch kan toelaten, dat partijen militie samenstellen, wiens feitelijke doel niets anders is dan op een gegeven oogenblik revolutionair op te treden.

Het spitsvondig onderscheid dat de socialistische pers maakt tusschen aanvallen en beschermen is larie, vooral van wege eene partij die afschaffing van het leger voorstaat, die gedogmerie onophoudelijk verdocht maakt, maar de pretentie heeft hare zinnen wachten in uniform te steken en te wapenen.

De socialisten verwijzen ook zorgvuldig dat over eenige dagen de « Fédération Bournoise » eene dazorle stende « om de instelling der militie van Arbeidsvervoer onverpoerd te ontwikkelen » 't is te zeggen zoo veel gevapende eenheden mogelijk tot stand te brengen.

En in dezelfde dagorde werd voorbereiding der algemeene werkstaking en vervoering van het leger gevraagd.

Lat en die heeren toch eens klaren wij schenken. Welk verschil bestaat er tusschen gevapende benden van politieke richting, tusschen of welk hemd zij ook gelieven aan te trekken ?

Wij zien er geen, de Staat kan er geen zien en zijn plicht is, ze allen op den zelfden kam te scheren, 't is te zeggen ze gelden buiten de wet te stellen.

Zoo verstaat men het in andere landen, zoo heeft men het verstaan in Noorwegen, Nederland, Zwitserland en Lettonie ; men heeft er het dragen van uniformen « n bewapening » al hoc » formeel verboden.

Men is er van oordeel geweest dat de Staat zijn gezag niet kan afstaan aan een onverantwoordelijke bende en dat hij alleen moet instaan voor 't verzekeren der orde, dat hij alleen is aangeduid om de vrijheid te doen eerbiedigen.

Het is belachelijk Hitler-methoden te beknampen door ze zelf aan te wenden, om bij ieder gelegenheid, meester te spelen op de straat.

HET UNIFORMENVERBOD.

Er wordt bevestigd, dat in regeringskringen de kwestie van het uniformenverbod ernstig onderzocht wordt.

Alle uniformen van politieke greepeeren zouden verboden worden.

Dit ware het beste middel om aan al die uniformen- en hendencomodie een einde te stellen.

Dienstweigering

Gedurende de laatste maanden hebben de Belgische rechtbanken zich meermalen moeten bezighouden met jongelingen, die, door opstokers op het dwaalpoor gebracht om « gewetensredenen » weigeren hun militaire dienst te doen. Deze uitingen van anti-vaderlands-liefde geboorde ook in andere landen, namelijk in Frankrijk.

Alles komt in verzet tegen de dienstweigering. Het gezond verstand de vaderlands-liefde, de zedenleer.

HET GEZOND VERSTAND.

Om welk recht kan men zich wel vrijmaken van eene verplichting, die anders

uitzondering, iedereen treft ? De wet is zondelof voor alle burgers van een land. Zij kan de wet niet meer zijn, zij zou plots ineenstorten, indien iedereen ze naar goeddunken mocht uitleggen, volgens zijne grillen en volgens zijne zoegezde scrupullen.

DE VADERLANDSLIEFDE.

Wat sommige opvoeringen ook zeggen steunt de veiligheid het bestaan zelf van ons land op de macht van ons leger. Wat moet er van ons land worden, indien iedereen het recht heeft zich aan den krijgsdienst te onttrekken ? Zich de armen te kruisen, terwijl de goede burgers het in gevaar zijnde vaderland ter hulp snellen ? Want het vaderland reddt de familie met hun goed redde. In 't'k geval is het optreden een strenge plicht. Het vaderland in nood heeft het recht aan zijne kinderen hun bloed en zelfs hun leven te vragen. Maar het ware de ondergang van de natie, indien de burgers weigerden aan den oproef van het bedroefde vaderland te beantwoorden.

En waar zou, met al veiligheid van het land, de zerechtigheid zijn, indien men zich ongegrast mocht onttrekken aan de offers, die het met recht eischt ?

DE ZEDENLEER.

De plichten jegens het vaderland staan in het menscheijk geweten en in het Vierde Gebod van God geprent. Het geweten is voldoende om daaraan te herinneren. De Tien Geboden, die niets anders zijn dan de stem van God zelf, bekrachtigen die plichten, en de Kerk roept ze zonder omwegen uit in hare zedenleer en in de lessen harer godleeraren.

En het is in naam van het geweten dat dienstweigeraars trachten hun droeve houding te rechtvaardigen ! Het is de naam der liefde, die hun verbiedt hun bloed te vergieten.

Wat doen we dan met het recht en de plicht van wettige zelfverdediging, zoodat zij, uit liefde tot den naaste, die hen aanvult, zich moeten laten verwerpen en België met hen ? Zij beelden zich in dat ze met vaandelluchtigheid te zijn, propaganda zullen maken, zoodat de oorlog bij gewone strijders onmogelijk is. Welke dwaasheid, welke nijdigheid ! Ze moeten zeker dat heel de wereld, die voor hen van bewondering graapt, hunne uitzinnigheden gaat deelen !

De dienstweigeraars mogen dit niet vergeten dat in geen enkel land hunne houding minder wettig is dan in België, want, indien er eene natie bestaat, die nooit gedacht heeft aan een aanvalsoorlog, dan is het zeker wel de onze.

Ons leger zal nooit eene andere rol en geen ander doel hebben dan de onafhankelijkheid van 't land te handhaven, en indien door het weigeren zijner kinderen — hypothetische veralgemeening van de houding der dienstweigeraars — België niet verdedigd werd, dan zou het zijn om onvermijdelijk onder het juk van een verdrukker te vallen, wiens eerste bekwinningszucht zijn al de gewetens, willen of niet, in den afgroend der knuchten te werpen.

Onze jongelingen, die geweigerd zouden hebben bivaal hun plicht te vervullen onder de ploegen van het Belgisch vaandel, zouden dienst mogen doen onder de slagzen van een felwibel uit het leger der dwingelanden.

De dienstweigeraars zijn mis, indien zij zich inbeedden met gekruiste armen tegen den oorlog te kunnen strijden. Zij kunnen niets anders bekomen dan den vijand stouter en aanmatigender te maken.

Men doe zijn plicht, wil men een gerust geweten hebben.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Door gassen vergiftigd. — IN EEN WIJNKELDER. — In de kelders van den groot-handel in wijnen Metzger in Lanclau is een ernstig ongeuk gebeurd.

Toen de kelderbaas Stader niet weer uit den kelder terugkeerde, begaf de kelderbaas Weber zich op zoek naar zijn collega. Plotsling hoorden de boven werkenden hulpgeroep uit den kelder klinken, terwijl oven later Weber kwam aanstompen en bewusteloos neerviel.

De gekundigende dienst en de brandweer begonnen onmiddellijk het reddingswerk.

Terwijl versehe lucht werd toegevoerd, begaf een pompier zich met een rookmaaker voor, in den kelder, doch ook bij keerde niet terug, evenmin als de hem volgende brandmeester. Eerst na groote moeite slaagde men er eindelijk in de gistinggassen, die zich in den kelder hadden gevormd te verwijderen. De kelderbaas Stader was inmiddels overleden, terwijl de overige door gassen bedwelmden met eerste vergiftigingsverschijnselen in het ziekenhuis moesten worden opgenomen.

AMERIKA.

Een « spook » rond een kasteel. — EEN BRUL-AAP DOET EEN BEWAKER BANGEN BELEVEN. — Nick Deutz, bewaker van het erfgoed der familie James, te Scheneclady, in den Amerikaanse Staat New-York, heeft dezer dagen een benauwend avontuur beleefd. Bij de afwezigheid zijner meesters, was de bewaker naar de leessaal gegaan en zat rustig in een

boek te lezen, toen hij opeens een groot gerucht hoorde tegen een der vensters. Hij dacht dat het een tak van een boom was die tegen den gevel waalde, en gaf er verder geen aandacht aan. Hetzelfde gerucht deed zich enkele oogenblikken later voor aan een ander venster en toen werd Deutz — die juist over spoken aan 't lezen was — doodsbenuwd. Hij nam zijn geweer, draaide de lichten uit en legde zich op wacht. Het bloed van den bewaker stode schier in zijne aderen, toen hij alpeens opnieuw gerucht hoorde aan het eerste venster. Eerst teekende zich de schijn eener hand af op het venster en vervolgens kwam een afgrijpselijk gezicht door een der ruiten loeren. Het wangedrocht uitte een scherpen gil, die Deutz den dood op het lijf joeg. De man schouderde zijn geweer en loste vijf schoten. Toen word alles stil.

Des morgens belde hij de geburen op, eer hij durfde buiten gaan om te zien wat er dien nacht gebeurd was. De geburen vertelden de politie die zich overvuldig naar het kasteel begaf. Onder een der vensters in den hof zagen zij een dood-brul-aap liggen, die door een kogel in den kop gedood was. Het dier was uit een sirkus ontsnapt en zocht binnen te geraken door honger en de kilte van den nacht daartoe aangespoord.

Een oud-miljardair sterft van honger. — BENS KONING DER ANTHRACIET. — Josiah van Kirk Thompson, oud-koning der anthraciet is van honger gestorven te Uniontown. Ongeveer 25 jaar geleden bezat M. Thompson ongeveer 2 miljard frank. Hij regelde gansch de anthracietmarkt, waarover hij naar believen regeerde van zonneshijn liet dalen. Tezelfdertijd was hij ook voorzitter van de First National Bank en gekend om zijn fabuleuzen ontvangsten. In zijn kasteel bevonden zich meer dan 50 kamers, die enkel voor de weelde werden gebruikt. Na een geleidelijken achteruitgang, werd M. Thompson door de jongste crisis tot bankroet gebracht. Hij trachtte zijn bruchtkasteel te verkoopen, doch vond geen liefhebber. Door iedereen verlaten, weduwnaar, zonder kennissen of vrienden, ledde de man een leven zonder vreugd, tot dat hij tenslotte bij niemand geen krediet meer had, zelfs niet meer bij zijn winkelier. Hij is dan van honger gestorven. Zijn kasteel biedt op het huidige oogenblik een zondorling schouwspel. De deuren sluiten niet meer. In de keuken trof men enkele dozen met opgelegde strofboonen aan. Het was het laatste voedsel van den ouderling.

CANADA.

Brandende kathedralen. — DE H. VATEN KONDEN NIET GERED WORDEN. — De kathedraal van Ste Cecilia en het belendend klooster van Valleyfield te Quebec zijn in vlammen opgegaan. Niemand twijfelt er aan of deze brand is wederom het werk van misdadigers, die reeds zoovele kerkegebouwen hebben verwoest. De brand brak uit in de kathedraal, het vuur woedde weldra zoo hevig, dat de H. Vaten niet konden gered worden. De vlammen sloegen weldra over naar het klooster en het Bisschoppelijk Paleis. Het leven van Mgr. Langlois, twaalf priesters, de kloosterzusters en hunne 500 pensionnaires verkeerden in groot gevaar.

Door de gemeenschappelijke krachten van de vrijwillige brandweer en de stedelijke brandweer van Montreal mocht het tenslotte gelukken alle menschevrens te behouden. De kathedraal en het klooster brandden evenwel tot den grond toe af. De kathedraal en het klooster, die achtereenvolgens 120.000 en 200.000 pond sterling hebben gekost, waren slechts laag verzeerd.

Daar is reeds de vierde Canadeesche kerk die dit jaar in vlammen opgaat. De brandstichtingen dagteekenen van 1922 toen de beroemde Basilica van Ste Anna de Beaurpré in vlammen opging. In Januari van dit jaar is er brand gesticht in de kathedraal van St-James te Montreal, maar de misdaad werd tijdig ontdekt, zoodat een ramp kon worden voorkomen.

In weerwil van de uitgebreide veiligheidsmaatregelen en de scherpe politiebewaking zijn nadien nog 3 kerken in vlammen opgegaan.

De grootste ramp hebben de brandstichters veroorzaakt in December 1927. In een enkele week tijd, verloren 40 menschen hun leven bij den brand van het St-Johannes Bergmans College en het St-Carolus Borromeus Weeshuis in Quebec. Tusschen de puinhoopen van het weeshuis vond men later de liken van 16 kleine kinderen, die in een hok bijeen waren gekropen. Een andere ramp had plaats in September 1927, toen een Zuster en 28 weeskinderen omkwamen bij den brand van een weeshuis te Saskatchewan.

Bij de verwoesting van het St-Bonifacius College, de grootste katholieke school van Canada, verloren zes menschen hun leven.

ENGELAND.

De Colorado-kever. — Naar de « Daily Herald » mededeelt is door een ambtenaar van het ministerie van Landbouw, in de nabijheid van Tibury Doeks, bij Londen, een platgetrapte Colorado-kever gevonden, waarvan de larven de aardappelbladeren opeten.

Men ging onmiddellijk aan het zoeken doch kon in de naaste omgeving op de aardappelvelden niets vinden. Meer noordelijk

ontdekte men echter op een veld twee kevers en de eigenaar van den akker verklaarde dat hij er reeds vele gezien had, doch ze voor Onze-Lieve-Vrouwbeestjes had gehouden. Hij beklagde zich erover dat zijn aardappelen het dit jaar zoo slecht hadden gedaan maar was niet op de gedachte gekomen dat de kevers de oorzaak konden zijn.

Nu de kevers zoo laat in het jaar gevonden zijn, wordt de bestrijding zeer moeilijk, daar alle poppen reeds in den grond zitten. Hierdoor wordt het ook moeilijk zich een beeld te vormen van den omvang van de besmetting, doch men neemt aan dat zich reeds ten minste één geslacht moet hebben gevormd, in welk geval de bodem reeds met vele duizenden poppen besmet moet zijn. Men zal dus tot het volgende voorjaar moeten wachten om een overzicht te kunnen krijgen en de bestrijdingsmaatregelen daarna te treffen.

NEDERLAND.

Rattenplag te Amsterdam. — Ook Amsterdam klaagt nu over rattenoverlast. Vooral de gevaarlijke rioolrat doet zich gelden.

De vruchtbaarheid van de ratten is ontstellend : per jaar geeft een vrouwelijke rat 70 tot 80 en meer jongen ; reeds op den leeftijd van vijf maanden verwekt de rat al nakomelingschap. Gelukkig is de sterfte vooraf door de jonge ratten, zeer laag.

Geleerden nemen aan dat in elke stad één rat en één muis per inwoner voorkomen ! Dan moeten er in Amsterdam ongeveer 775.000 ratten en evenzoveel muizen zijn.

Als strijdmiddel wordt aangeprezen, het raticid maken van huizen en pakhuizen, het afsluiten van vuilnisomeren, het reinhouden van alle ruimten en het dichtvan de rattenschuilplaatsen in de walbeschoeningen.

Slechts één middel kan de ratten op groote schaal treffen : de honger.

OOSTENRIJK.

Moordaanlag op kanselier Dollfus. — DE KANSELLER LICHT GEKWEETS. — AANHOUDING VAN DEN DADER. — Kanselier Dollfus is Dinsdag het slachtoffer geworden van een moordaanlag in het parlement waar hij deel had genomen aan een vergadering van de kristen-sociale groep.

Een onbekende heeft op den kanselier twee revolverschoten gelost die, naar men meent, hem aan de borst en den arm troffen.

De kwetsuren zouden niet van ernstigen aard zijn.

De dader werd aangehouden. Het nieuws van den moordaanlag heeft zich bliksemsnel door de hoofdstad verspreid, te allen kante opschudding verwekkend.

Twee uren na den aanslag werd bevestigd dat de kanselier niet ernstig getroffen werd.

Een kogel trof hem in de linker arm ; de ander schampte af op zijn borst, zonder hem te kwetsen.

M. Dollfus werd naar de kliniek van prof. Eiselsberg gebracht.

Kanselier Dollfus verliet te 14 uur 03 den zetel der kristen sociale partij, waar de leden van deze groep hun vergadering hadden gehouden.

Korte nadien kwam hij, vergezeld van M. Stockinger, minister van handel, in de hall der Kamer, toen een jongeling van ongeveer 25 jaar zich aanbod om den minister-president een verzoekschrift aan te bieden.

M. Stockinger antwoordde den onbekenden jongen man dat het nu niet gebeuren kon, dat noch de tijd, noch de plaats er zich toe leenden en dat hij zich later moest aanbieden in de bureaun van den eersten minister.

Op dit oogenblik haalde de man een revolver te voorschijn en loste twee revolverschoten op den kanselier die door een kogel in den arm getroffen werd, terwijl de andere slechts zijn kleeren beschadigde.

De pleger van den aanslag werd onmiddellijk omringd door de volksverteenwoordigers en de personen die zich in de Kamer bevonden en 't was met groote moeite dat men hem kon beschermen tegen de woede der omstaanders, die hem te lijve wilden gaan.

De jonge man, die in burger was, weigerde zijn identiteit op te geven en te zeggen dat hij, zoodals men schijnt te denken, tot het leger behoorde.

De kanselier werd onmiddellijk in een der zalen van het parlement gebracht. Hij klaagt over hevige pijn in den voorarm, maar de wonde schijnt zijn leven niet in gevaar te stellen. Het been is niet geraakt.

Dr. Dollfus drong aan om naar zijne woning vervoerd te worden. Het nieuws van den aanslag heeft in de stad eene geweldige opschudding verwekt.

Talrijke groepen schoolden samen voor het parlementgebouw om nieuws over den aanslag te vernemen.

De eenzelvigheid van den dader. — De dader is een Weener, 22 jaar oud, Rudolf Dertil genaamd. Hij behoorde tot het 3e regiment voetvolk van het federaal leger doch werd doorgesonden.

Bij zijn ondervraging door raadshere Hedrich, hoofd der veiligheid, heeft Dertil alle betrekking met de nazis geloochend en verklaard onder politiek oogpunt een onverschillige te zijn.

In tegenstrijd met die verklaring zegde

Gewapende & militair gedrilde partij-eenheden

Er is weer heel wat papier vermorst rond de gebeurtenissen te Gent, bij de opening van het Tehuis der Verdinasos, de politieke partij welke er naar streeft om tot de vorming te komen van een Vlaamschen Staat.